

Sygn. akt III CZ 120/22

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący)

SSN Paweł Grzegorzczak

SSN Monika Koba (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa I. S.A. w W.

przeciwko R. B.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 24 marca 2022 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 10 listopada 2021 r., sygn. akt XX GC (...),

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W. postanowieniem z dnia 10 listopada 2021 r. odrzucił wniesioną przez pozwanego R. B. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wobec niezłożenia odpisu skargi.

W dniu 15 grudnia 2021 r. skarżący złożył osobiście zażalenie na powyższe postanowienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne.

W przypadku, gdy skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia odrzuci sąd pierwszej instancji, na jego postanowienie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego (art. 394¹ § 1 k.p.c.). Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych i dotyczy ono także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Ustanowiony w tym przepisie przymus adwokacko – radcowski dotyczy każdego postępowania przed Sądem Najwyższym, a więc także zainicjowanego skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sądowego oraz toczącego się w jego ramach postępowania wywołanego wniesieniem zażalenia.

R. B. samodzielnie sporządził zażalenie na postanowienie z dnia 10 listopada 2021 r., przy czym z okoliczności sprawy nie wynikało, aby skarżący należał do kręgu osób zwolnionych z obowiązku reprezentacji przez adwokatów lub radców prawnych, stosownie do art. 87¹ § 2 k.p.c.

Nieusuwalna wada zażalenia, polegająca na jego wniesieniu przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej skutkuje koniecznością odrzucenia zażalenia, bez możliwości jej sanowania (por. m.in. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2013 r., V CZ 70/13, z dnia 3 czerwca 2015 r., V CZ 25/15, z dnia 9 maja 2014 r., I PZ 9/14, z dnia 7 maja 2014 r., II CZ 19/14, z dnia 15 maja 2015 r., III PZ 7/15, z dnia 16 września 2015 r., III CZ 40/15, i z dnia 29 stycznia 2016 r., II CZ 97/15).

Z przytoczonych względów zażalenie, jako niedopuszczalne, podlegało odrzuceniu (art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹§ 3 oraz w zw. z art. 87¹ k.p.c.).